

namålsætningen, ikke fordi vi synes, at 1 pct. er 1 pct., men fordi det er vores vurdering, at offentlige investeringer i forskning er helt afgørende for Danmarks fortsatte velstand og velfærd.

Det har vi gjort uanset velfærdsforhandlinger og uanset sammenbinding, som jeg har hørt forsøgt gjort i dag fra især Venstres side, fordi vi tror, det uanset resultatet af velfærdsforhandlingerne er helt afgørende, at vi også får en øget offentlig forskningsfinansiering.

Det Radikale Venstre mener, at vi skal have højere ambitioner end dem, som er fremlagt af regeringen. Vi ønsker, at der kan laves en investeringsplan frem til 2015, sådan at man sætter sig det mål, at de offentlige forskningsinvesteringer når op på 1,2 pct. af BNP i 2015.

Når vi foreslår det, er det, fordi vi har kigget intenst på den danske erhvervsstruktur, og forestillingen om, at dansk erhvervsliv skal bidrage med en forskning på 2 pct. forstået som *forskning*, finder vi måske er en lille smule illusorisk.

Dansk erhvervsliv har masser af gøre med at være dansk erhvervsliv. Og det er indlysende, at når erhvervslivet i Danmark er præget af små og mellemstore virksomheder, så er der snævre grænser for, hvor mange store forskningsprojekter man egentlig sætter i værk.

Det vil sige, at vi må have den forventning til dansk erhvervsliv, at man selvfølgelig gør sig forskningsmæssigt der, hvor man har kræfterne til det, men at man også sørger for, at hele den anvendelsesorienterede del af forskningen og det at omsætte den offentligt finansierede forskning til faktisk produktion og ny indkomst også sker i erhvervslivet.

Uanset hvilken ambition vi sætter os, er det vores mål, at universiteternes basismidler øges, og at andelen af basismidler øges. Det er vores forslag, at universiteternes basismidler øges til at udgøre 70 pct. af de offentlige forskningsmidler, og at det kun er de resterende 30 pct., der er konkurrenceudsatte midler, som fordeles via forskningsrådssystemet. Hvis det skulle forstås som en tilnærmelse fra De Konservatives side, så deltager vi meget gerne i alle diskussioner om, hvordan det kan gøres mindre bureaukratisk og med et mindre tidsforbrug for forskerne til følge.

Kl. 13.05

Vi vil gerne have sat et arbejde i gang, hvad angår den måde, som basismidlerne fordeles på. Det er ikke givet, at de historiske kriterier, som midlerne fordeles efter i øjeblikket, er de bedste kriterier at fordele ud fra. Der kan være både

kvalitetsmæssige og også samfundsmæssige overvejelser, der er relevante med hensyn til fordelingen af basismidler. Det er f.eks. helt afgørende vigtigt, at der er midler til, at alle hovedområder kan have en substantiel forskning, sådan at man bryder logikken med hensyn til, at det er det erhvervsrelaterede, der er det vigtigste.

Det gør selvfølgelig også, at der skal være forskere til at løfte den store investering. Det gør, at vi foreslår, at antallet af ph.d.-studerende fordobles frem til 2010. Selv om der har været sat initiativer i værk, er vi desværre ikke på et niveau, der kan understøtte, at vi faktisk har en solid gruppe forskere til at varetage forskningen.

Der skal også ses på deres uddannelser. Den seneste evaluering af ph.d.-uddannelserne viser, at der er temmelig meget at gøre i forbindelse med selve miljøet på forskeruddannelserne, i forbindelse med at danne større forskerskoler for at have et undervisningsmiljø og et forskningsmiljø, der sikrer den fortsatte motivation hos den enkelte ph.d.-studerende – frafaldet dér er også alt for stort.

Det sidste, jeg kan nå at sige, drejer sig om spørgsmålet om forskningsmiljøer i international klasse. Det går vi stærkt ind for. Men som flere ordførere har været inde på, er der ikke nogen entydig sammenhæng mellem størrelse og klasse eller niveau. Derfor bør der tages stilling til fusioner en for en, for at være sikre på, at det er en faglig og forskningsmæssig relevans, der er det afgørende.

Hvis man ser på sektorforskningen, finder vi det helt afgørende, at man respekterer, hvad der er sektorforskningens formål. Sektorforskningen er jo i mange sammenhænge anvendt grundforskning, ikke vendt mod erhvervslivet, men vendt mod den offentlige sektor, og det er helt afgørende, at vores ministerier har adgang til forskning i forbindelse med beredskab, i forbindelse med viden om konkrete indsatsområder. Det vil sige, at sektorforskningens kvaliteter måles på helt andre parametre, end meget af forskningen i øvrigt gør, f.eks. måles den ikke på internationale citationer, sådan som det jo i vid udstrækning er blevet et kvalitetsmål for universitetsforskningen.

Det betyder, at vi synes, at man skal have en kvalificeret indgang til spørgsmålet om fusioner i stedet for en automatisk indgang til spørgsmålet om fusioner. Vi er ikke spor bange for større